

1. Ant.
VIII. c

D O- MI- NUS * di- xit ad me: Fí- li- us me- us es tu,
e- go di- e gé- nu- i te. E u o u a e.

Psalmus 2

QUARE fremuérunt Gentes, *
et pópuli meditáti sunt iná-
nia?

Astitérunt reges terræ, et prín-
cipes convenérunt in ún-
um * ad-
vérsus Dóminum, et advérsus
Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: *
et projiciámus a nobis jugum
ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit
eos: * et Dóminus subsannábit
eos.

Tunc loquétur ad eos in ira
sua, * et in furóre suo contur-
bábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex
ab eo super Sion montem san-

ctum ejus, * prædicans præcéptum
ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius
meus es tu, ego hódie génuí te.

Póstula a me, et dabo tibi Gen-
tes hereditátem tuam, * et pos-
sessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et
tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite: * eru-
dímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et
exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, ne-
quándo irascátur Dóminus, * et
pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, *
beáti omnes qui confidunt in eo.

Glória Patri.

Le Seigneur m'a dit : Tu es mon fils, aujourd'hui je t'ai engendré.

Ps. 2, 7

In nativitate Domini, in I nocturno

Nocturnale Romanum, 2002, p. 159, p. 200

Paléographie musicale, 1992 : Antiphonaire de Hartker - Manuscrits de Saint Gall 390-391, p. 44